

Underbilag 2 til bilag 7

Biskoppen over Roskilde stift.

Roskilde, den 10. maj 1950.

I skrivelse af 1. april 1950 (4 y 1648) har det høje ministerium anmodet mig om en udtalelse angående det „fra forskellig side fremsatte ønske om adgang for folkekirkens præster til fremtidig for eget vedkommende at kunne begære stiftsbåndsløsning tilstået“.

Jeg skal da udtale:

1. Det er efter min opfattelse en urimelig tanke at ville skille præst fra menighed i et sådant organisatorisk forhold. Kun i det snævrere forhold til menigheden har præsten sin tilværelse som præst.
2. Praktisk set er tanken uigennemførlig, så længe man overhovedet opretholder bispestillingen i vor folkekirke.
3. Det er inkonsekvent at ville løses fra forholdet til sin biskop, al den stund ingen af de andre danske biskopper har brudt det kirkelige fællesskab med vedkommende biskop.
4. At tale om „kirkelig frihedslovgivning“ giver i denne forbindelse ingen mening. Enhver præst har frihed til at søge embede andetsteds i stiftet. Præsterne i Danmark er jo ikke som f. eks. præsterne i Sverige stiftsbundne.

Og ingen krænker jo en eneste af disse præster. De har uhindret adgang til at give deres anskuelser luft.

Spørgsmålet er i virkeligheden, om der under påberåbelse af åndelig frihed skal vendes i den grad op og ned på tingene, at den samme folkekirke, som på lovmæssig måde har muliggjort det for de menigheder, som måtte ønske det, at få kvindelige præster, også ligefrem skal understøtte ekstreme præstelementer i deres demonstrative holdning og autorisere deres propaganda for en højkirkelighed, som sikkert for lange tider vil føles af den danske menighed som noget ganske fremmed.

A x e l R o s e n d a l.

Kirkeministeriet.